

MŚCIWY (20) ai

sg m N mściwy (8). ◇ A mściwy (1). ◇ I mściwym (2). ◇ f N mściwã (1). ◇ G mściw(e)j (2). ◇ V mściwã (1). ◇ n A mściw(e) (1). ◇ pl N subst mściw(e) (1). ◇ G mściwych (1). ◇ A subst mściw(e) (1). ◇ I m mściw(e)mi (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Taki, który jest skłonny mścić się, odpłacać złem za złe; taki, któremu lepiej się nie narażać, mszczący się, nieubłagany, srogi; zawzięty, dochodzący sprawiedliwości; ulciscens Vulg; ultionis cupidus, promptus ultioni Cn (20) : Leop Nah 1/2 [2 r.]; á práwie iakoby z owce wilkã/ á z wiernego niewiernikiem mściwym vczyńić. CzechEp 9; Lecz ia nie iáko niedźwiedz/ álbo mściwa Myślę cię drápác lwicã popędliwa KochPieś 14; Ták iż Tátar ftrázliwych/ Moy rym doięże/ y w kray Maurow mściwych. GrabowSet E2v; KmitaSpit C5v; PowodPr 28; Sláchetne Nereides/ głos fwoy ták zálofny Kładły w wízy do mściwey Proferpiny fprofny/ Abyć był przywrocony klenot požądány/ Znowu (mátká namilfza) SapEpit A2v; KlonWor 10.

mściwy nad kim (2): Bog Zawifny/ y Mściwj Pan/ Mściwy Pan/ y Máiaący popędliwość: Mściwy Pan nád głównemi nieprzyaścioły fwemi [ulciscens Dominus in hostes suos]/ y gniewáiaący lie ná przeciwniki fwoie. Leop Nah 1/2; ZawJeft 17.

W połączeniu szeregowym (1): Nie tufzę tedy áby nam tym mógl kto oczy záplufnąć/ żełmy mściwemi/ záwifnymi/ przeládowcami/ y krwi cudzey prágnácemi CzechEp 26.

Wyrażenia: peryfr. »mściwa bogini« = Artemida (Diana) (1): A wálzé prętkié ftrzały/ álbo łuk co czyni Niepochybny/ o Phoebe/ y mściwa bogini KochTr 15.

»sprawiedliwie mściwy« (1): [Boże] Złośliwym frogi/ fkromnym miłościwy/ A nád niezbożnym fprawiedliwie mściwy. ZawJeft 17.

Szereg: »srogi a mściwy« (1): zapálczywy Gniew/ lubi ftrázlnowidny źwiierz frogi á mściwy. GosłCast 9.

W przen (6) : Kędy dotkliwy Hipponax w mściwym grobie fwoiem Odpoczywa/ nie przebudzay sierfzenia fpiącego [...] (marg) Hipponax y Archilox Poétowi wfczypliwi. (-) KlonŻal C3v; Widźifz iáko mściwe roie moglię ośiádły/ Olfy y sierfzenie/ ftrzeż fię by cię nie opádły. KlonŻal C4, C3.

Wyrażenia: »mściwy gniew« (2): Dla częgo też przeklętym názwany ielť zápalczywy y mściwy gniew ich. CzechRozm 243; KochPs 162.

»mściwe serce« (1): Vfłuchał Dawid/ y gniew y wfczytko w mściwe ferce złożywfzy/ bárzo iey dźiękował SkarKaz 314a.

Cf NIEMŚCIWY